

Ds. J.J. Roodsant

Zingen: Psalm 84 : 1

Lezen : Handelingen 2 : 22 – 41

Gebed

Zingen: Psalm 119 : 3, 88

Geliefden, met de hulp des Heeren en onder inwachting van de Heilige Geest, willen we uw aandacht bepalen bij het gedeelte dat we samen hebben gelezen, Handelingen 2, en wel bij het 41^e vers, en daarvan het laatste gedeelte, waar we Gods Woord en onze tekst als volgt lezen:

"En er werden op dien dag tot hen toegedaan omtrent drieduizend zielen."

En als aandachtspunten noem ik u allereerst:

1. De onuitsprekelijke grootheid van de Pinksteroverwinning, en
2. De heilrijke vrucht van de Pinksteroverwinning

1. De onuitsprekelijke grootheid van de Pinksteroverwinning

Geliefden, we willen in deze dienst in het bijzonder stilstaan bij de Pinksteroverwinning. Want de Heilige Geest, de derde Persoon in het Goddelijke Wezen, is met de Pinksterdag uitgestort geworden, om in de komende tijd de overwinning van de Heere Jezus Christus, op de zonde, de dood, de duivel en de duisternis te gaan toepassen aan de zielen van hen die van eeuwigheid onder het zegel der verkiezing liggen, en van wie de namen geschreven staan in het boek des levens des Lams. Ja geliefden, met Pinksteren komt de Heilige Geest, Die voorheen als het ware – met eerbied gesproken – maar mondjesmaat in de wereld werkzaam was in mensen, in grote stromen, als een stormwind, als plasregens, uit de hemel, om Adamskinderen in het hart te gaan grijpen; en om alle machten en krachten van duisternis, dood en duivel in hen te gaan overwinnen, zodat Adamskinderen die nooit naar God hebben gevraagd en nooit naar God hebben gezocht en nooit om God verlegen zijn geweest, zullen gaan roepen en smeken: "Wat zullen wij doen, mannen broeders?", en de Naam des

Heeren zullen gaan grootmaken en verheerlijken in hun woorden en in hun daden.

We willen dan met ons eerste aandachtspunt stilstaan bij *de onuitsprekelijke grootheid van de Pinksteroverwinning*. En geliefden, dan moeten we eens kijken op wie nu die lieve Geest des Heeren de Pinksteroverwinning komt te behalen, en wat voor mensen dat nu zijn die daar aan de deur staan van het vertrek waar de apostelen bij elkaar zijn. Kijkt u eens goed met mij: wat zijn dat nu voor mensen? Dat is het nakomelingschap van Adam en van Eva; dat is het zaad van de eerste twee mensen; dat zijn mensenkinderen die het verbond met de Heere hebben verbroken, hoewel ze geschapen zijn naar Gods beeld en gelijkenis, en dus in ware kennis, gerechtigheid en heiligheid. Daar staan mensen die ontsproten zijn aan de bornput der óngerechtigheid, verklaarde vijanden des Heeren, brute overtreders en schenders van het recht des Heeren, mensen die de wet des Heeren hebben terzijde geschoven, mensen die de liefde des Heeren hebben aangerand, mensen die alleen maar het eigen ik dat op de troon in de troonzaal des harten zit, hebben gediend. Ja geliefden, dat zijn mensen, Parthers, Elamieten, Meders, of van welke landsaard dan ook, die van nature de duivel, en dus die leugenaar van den beginne zijn toegevallen. Het zijn gevelesde duivels en monsters van goddeloosheid, kinderen der hel. Als we goed naar dezulken kijken, dan moeten we zeggen dat ze in Gods ogen dóódschuldigen, doemwaardigen en helwaardigen zijn, en dat ze alleen maar op weg zijn naar de eeuwige smarten in de hel, waar de rook hunner pijniging dag en nacht zal opstijgen. O, daar staan hoogmoedige priesters en keurig oppassende farizeeën, die de zaligheid zelf trachten te verdienen, die niets anders willen dan zelf wat voor de Heere neerleggen, naar de Heere meenemen en bij de Heere laten opschrijven; het zijn vijanden van vrije, soevereine genade; en het zijn mensenkinderen die helemaal niets, niets van de Heere Jezus moeten hebben, en die daarom met hun hele hart hebben geroepen: "Kruis Hem, kruis Hem." Weet u, als we goed kijken naar de mensen die op het tempelplein staan, dan zijn het mensen zoals wij; zoals u, jij en ik van nature zijn; en dus opstandelingen tegenover de Heere, liefhebbers van zichzelf en van hun eigen opvattingen, mensenkinderen die proberen in de weg van godsdienst, vroomheid, ernstigheid en oppassendheid in de hemel te komen; Adamskinderen die altijd weer Gods Woord verdraaien en verloochenen; mensen die geweldig vroom kunnen praten om bij hun medemensen wat te betekenen en om eruit te springen, zodat hun medemensen gaan zeggen: "Heb je die al gehoord, en heb je die al gezien? Dat is een échte hoor." En toch moet ik het nog dieper zeggen, want dat staat in Gods Woord, in Efeze 2:1 (u moet het thuis maar eens nakijken); daar staat wát wij mensen ten diepste van nature zijn (kinderen, goed luisteren hoor!): wij zijn dóód; dood in de misdaden en de zonden. En in mijn gedachten zie ik het dal van dorre doodsbeenderen, waarover we lezen in Ezechiël 37; en dus sta ik ten diepste, geestelijk gesproken, vanmorgen hier op een begraafplaats; te midden van mensen die dood zijn in zichzelf, dood in de misdaden en de zonden.

O geliefden, laat het toch eens op u inwerken, laat het toch eens naar binnen komen, en ziet dan toch, in welk een trieste, donkere, hopeloze en uitzichtloze situatie we verkeren; o, we moeten dat erkennen en bekennen, omdat wij mensen ons in de armen van de satan hebben geworpen, en daarmee in een drievoudige dood: een tijdelijke, een geestelijke en een eeuwige dood. En dan kunnen we ons leven wat proberen op te poetsen en er

wat van proberen te maken, maar in onszelf zijn we dood in de misdaden en de zonden, onbekwaam tot enig goed en geneigd tot alle kwaad. Maar hebt u dat wel eens ingeleefd? Is het al eens waarheid van binnen geworden wat de Heere Jezus zegt: “Uit u geen vrucht in der eeuwigheid”? Och geliefden, het is Pinksteren geworden; en als het Pinksteren gaat worden, dan komt de Heilige Geest, de derde Persoon in het Goddelijke Wezen, in de duistere, doodse wereldomstandigheden van de mens nederdalen. En dan komt daar – o hoort u het goed geliefden? – dan komt daar de Heilige Geest, die lieve Geest des Heeren, bezit nemen van die drieduizend mensen, over wie ons tekstgedeelte spreekt. Dan komt de Heilige Geest die drieduizend, die in de Raad des Vredes, van God de Vader aan God de Zoon zijn gegeven, om hun tot Borg en Zaligmaker te zijn, aan te grijpen en te vervullen. En dan blijkt in het leven van die drieduizend de onuitsprekelijke grootheid van de Pinksteroverwinning; want dan worden ze stuk voor stuk stilgezet. Dan staat er dat ze verslagen worden in het hart. En als u de grondtekst daarvan zou onderzoeken, dan komt u erachter dat het woord dat hier gebruikt wordt betekent, dat ze doorpriemd worden in hun hart, dat ze doorstoken worden in hun hart; zodat ze niets anders meer kunnen en niets anders meer willen dan in heilige wanhoop uitroepen: “Wat zullen wij doen, mannen broeders?” Och geliefden, als de Heilige Geest waachtig in een mensenleven komt te werken – en wat gun ik u dat toch van harte; o wat zou dat toch groot zijn – dan gaat Hij zo’n mensenkind aangrijpen. En weet u, dan is er geen mensenhart onbereikbaar voor de Heilige Geest, dan is er geen mensenziel te zondig, te goddeloos en te verdorven voor Hem; dan is er geen mensenleven onoverwinnelijk voor de Heilige Geest, maar dan doet de Heilige Geest wat Hem behaagt. En dan gaat Hij een mensenkind zo diep aangrijpen dat hij het uit gaat roepen: “Wat zullen wij doen?”; omdat hij niet meer weet wat hij doen moet, omdat hij geen kant meer uit kan, omdat hij volkomen vastgelopen is. Dan worden hoogmoedigen van de troon gestort, dan worden vromen en godsdienstigen overtuigd van zonde, gerechtigheid en oordeel! Dan leren brave, oppassende mensen zien dat ze in zichzelf een monster van goddeloosheid zijn in Gods ogen; en dan wordt daar een roepen, een kermen, een smeken en een bedelen geboren aan Gods genadetroon. Dan gaat de Heilige Geest zó een kennis doen maken met het verdoemende recht Gods; ja, dan gaat Hij zó een brengen in de vierschaar Gods, om daar onder en door het verdoemende en wraakoefenende recht Gods te sterven aan zichzelf, om daar het recht Gods te gaan billijken en te gaan toevallen; ja nog dieper: om daar het recht Gods te gaan omhelzen, en te zeggen: “Heere, Uw doen is rein, Uw vonnis gans rechtvaardig.” O, dan moet zó een het met de Heere eens worden als Hij hem of haar zou wegwerpen in de vlammen van de hel. Maar als de Heere komt door te trekken, dan mag zó een het ook gaan beleven om van achter het recht Gods die lieve Heiland en Zaligmaker geschonken te krijgen, Die nu alles heeft volbracht, en Die, door het werk van de Heilige Geest, aan zo’n mensenhart gaat toepassen wat Hij verworven heeft voor goddelozen, en vijanden van vrije genade! Maar geliefden, nu werkt de Heere dat wel uit in het leven van die drieduizend, maar weet ú daar nu al wat van, jongen, meisje? Kent u daar iets van? En is de onuitsprekelijke grootheid van die Pinksteroverwinning ook al in uw leven waarheid geworden omdat de Heere uw zakken kwam leeg te maken, en uw handen kwam om te keren? Omdat de Heere u in waarheid kwam te ontkleden en te ontgronden en u alles kwam af te nemen wat buiten God in

Christus is? Omdat de Heere u kwam af te snijden, nee niet alleen van de wereld, maar ook van uw godsdienst en ook van Adam en ook van het leven? Om alleen nog maar te kunnen uitroepen: “Verloren, verloren, voor eeuwig verloren”? Ja, kwam de Heilige Geest al zó in uw leven, vaders en moeders, opa’s en oma’s, mannen en vrouwen, dat alles uit uw leven werd verbrand wat niet voor Gods heilig en rechtvaardig aangezicht kon bestaan, en dat alles werd weggestormd als kaf, wat niet meedoet bij de Heere; zodat u niets anders van uzelf overhield dan zonde en schuld, en u als een doemeling en een helleling openbaar gekomen bent? Ja, zodat u als een bedelaar over de grond hebt leren kruipen, de Heere smekende om genade? O, vraagt het uzelf eens af; want als die onuitsprekelijke overwinning van Pinksteren u nog onbekend is, dan bent u nog zoals u geboren bent. En dan moet ik het u vanmorgen zeggen: “Zo kunt u niet voor God verschijnen.” Want dan zal de Heere eenmaal tegen u zeggen: “Ga weg van Mij, gij vervloekte, in het eeuwige vuur, hetwelk den duivel en zijn engelen bereid is.” O, bedriegt u toch niet door te denken dat u met uw doop en openbare belijdenis, met uw rechtzinnigheid en ernstigheid wel voor God kunt bestaan. Want al is dat alles natuurlijk groot, daar zeg ik niets van, het is te kort voor de eeuwigheid; want daar voor Gods rechterstoel doet niets anders mee dan Christus en dan het dierbare bloed dat door Hem is gestort. En meent toch ook niet dat, als u een bestuursfunctie vervult in het kerkenwerk, of als u in het ambt staat, of als u op een andere wijze actief bent, u dat wel kunt aandragen en voor God kunt neerleggen; ja dat uw Bijbellezen en uw gebeden wel iets voor God zullen uitwerken, want als u geen kennis, geen hartenkennis, hebt aan de onuitsprekelijke overwinning van het Pinkstergebeuren, dan is het voor u kwijt geliefden, eeuwig kwijt. O, laat u toch waarschuwen, want het is nog het heden der genade, de dag der zaligheid is nog niet voorbij. En u hebt pas in waarheid deel aan die Pinksteroverwinning als u weet hebt van het wederbarende werk van de Heilige Geest, als u van nieuws geboren bent door het werk van de Heilige Geest, als u van achter het recht die lieve Heiland geschonken hebt gekregen van Israels God; ja als u het waar zaligmakend geloof hebt ontvangen en daardoor de weldaden Christi, van gerechtigheid, heiligheid en heerlijkheid, toegerekend hebt gekregen; ja u hebt daar deel aan als u opgelost bent geworden in de hemelse Bruidegom Die blank is en rood, en Die de banier draagt boven tienduizend; en als u in Zijn armen bent weggesmolten en weggezonden en de kussen Zijnsmonds hebt gevoeld. Kijkt het eens na in uw leven; en denkt dan niet, zoals ik zo vaak hoor, dat het maar een enkeling is die dat mag beleven, terwijl de Heere met anderen van Zijn volk andere wegen gaat. O nee, de Heere is Dezelfde van eeuwigheid tot eeuwigheid, en Hij bekeert Zijn volk altijd op dezelfde wijze, ook al zal de een er dieper door moeten dan de ander, en al wordt de een verder geleid dan de ander; ze hebben echter allen in de beleving en de bevinding deel aan de onuitsprekelijke grootheid van de Pinksteroverwinning. Toe, weest vanmorgen eens eerlijk voor uzelf.

En die Pinksteroverwinning wordt nog groter en kostelijker geliefden, als we zien op *de strijders* die er ingezet worden om die Pinksteroverwinning te kunnen bevechten. Want dan zien we op die Pinksterdag geen legioen engelen waarvan we weten dat één engel op één nacht zelfs honderd vijf en tachtig duizend Assyriërs heeft verslagen, maar dan zien we daar een

twaalftal Galileeërs. En Galileeërs zijn mensen waar u eigenlijk uw neus voor moet ophalen, want Galileeërs kwamen uit het Galiléa der heidenen; het zijn ongeletterde, onopgeleide en eenvoudige mensen. En men vroeg zich als rechtgeaarde Jood eigenlijk af, of er ooit wel iets goeds uit Galiléa komen kon. En dan staat daar een Petrus (och u kent hem toch?); Petrus die door de opmerking van een dienstmaagd zijn Meester tot driemaal toe verloochent. Dan staan daar de andere discipelen die in Gethsémané hebben geslapen en die op de vlucht zijn geslagen toen daar enig gevaar om de hoek kwam kijken. O, wat staan daar nu toch voor strijders! Maar weet u, als de Heilige Geest, die lieve Geest des Heeren, in volle mate wordt uitgestort over die discipelen, en als die Heilige Geest dezulken in de volle waarheid Gods komt te leiden en hen in de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods komt te plaatsen, o dan ontvangen ze gaven bij de Heere vandaan en dan wordt alles anders. Dan zien we daar een vreesachtig duifje als een Petrus tot een jonge leeuw worden; dan worden daar angstige vluchtters tot blijde getuigen van de grote werken Gods. Dan zien we daar die apostelen voor de Joodse Raad staan, onverschrokken het Woord Gods gehoorzamend; en dan klinkt daar de prediking op van die éne Naam onder den hemel gegeven, door welken mensen moeten zalig worden. Dan zien we hen zelfs voor de keizer van Rome staan; o, dan worden die waarachtige kinderen Gods tot gewillige instrumenten in de handen des Heeren. Ja, dan vergeten ze zichzelf, dan kijken ze niet meer naar de mensen, dan is er geen mensenvrees meer bij hen; maar dan willen ze niets anders dan de deugden Gods verheerlijken en dan het Woord des Heeren uitdragen. Door die alles overweldigende kracht van de Heilige Geest wordt de grootheid van de Pinksteroverwinning ons verkondigd en wordt deze zichtbaar, in hetgeen die, in zichzelf onbekwame knechten, mogen zeggen en doen. Maar weet u daar nu ook al iets van? En mag u nu ook wel eens, door het werk van de Heilige Geest, met verwondering zien op wat u zeggen mag ter ére Góds en op wat u doen mag ter ere Gods? Mag u ervan weten vernieuwd te zijn door de Geest des Heeren en ver boven uzelf uit te mogen spreken en uit te mogen handelen, omdat u er zélf een ogenblik tussenuit was? Ja, mag u dat Pinksterwonder van ons tekstgedeelte herkennen in uw eigen bestaan? Bent u er geen vreemdeling van dat de Heere, door het werk van Zijn Geest, u zo komt te leiden en u zo komt te leren dat u alleen nog maar spreken en doen kunt wat de Heere van u vraagt? En dat u dus niets anders meer wilt dan dat lieve, lieve Wezen Dat eeuwig te prijzen is, verheerlijken? O, als zulke grote zaken in het hart worden verklaard, dan loopt de mond wel eens over, en dan gaat de vinger telkens wijzen op Hém, die allerliefste hemelse Bruidegom. O, dan zinkt zó een weg in de aanbidding en beminning van dat allerliefste Wezen; en dan is het een alsof zo'n mensenkind een ogenblikje opgetrokken wordt in de binnenkameren van die Koning der koningen en alsof daar geproefd en gesmaakt mag worden hoe goed nu de Heere is. O, stelt uzelf toch de vraag of dat nu bekend is in uw leven.

En de onuitsprekelijke grootheid van de Pinksteroverwinning komt ook zo duidelijk naar voren als we zien naar *de wapenen* welke daar gebruikt worden. Weet u, wij mensen, gebruiken vele wapenen in de strijd van het leven, nietwaar? En laten we eerlijk zijn, kijkt het maar na hoor, dat zijn wapenen die gesmeed zijn in het tuighuis van de hel; en dat zijn wapenen die gedoopt zijn in gal en in alsem. Dat zien we ook in Handelingen 2, want dan

klinkt daar de spot op: “Zij zijn vol zoeten wijn.” En die spot raakt een mens diep in het hart. Tot op de huidige dag wordt het wapen van de spot gehanteerd, om mensen die we niet kunnen zien of luchten, als het ware terzijde te schuiven. En wat denkt u van de laster? O, de laster die rondgestrooid wordt over mensen via rondelcircuits, wat een wapens zijn dat. Al Gods ware kinderen krijgen daarmee te maken.

Maar Petrus gebruikt die wapenen niet. Weet u waarom niet? Omdat Petrus door de Heilige Geest omgord is geworden met de wapenrusting Gods waarover de apostel Paulus komt te spreken in Efeze 6. En daarom gaat Petrus het zwaard des Geestes, dat is het Woord van God, hanteren; met dat zwaard des Geestes gaat hij aan het werk. En daarom hebben we ook samen in ons Schriftgedeelte gelezen dat Petrus telkens zegt: “Zoals geschreven is”; “zoals de profeten hebben gezegd”; “zoals de Heere heeft gesproken.” In onze tijd kun je zo vaak vernemen nietwaar, ook op het kerkelijk erf, dat een mens zegt: “Ik vind”, “ik denk”, “ik meen”, “ik heb het gevoel”; allemaal ik en nog eens ik. Petrus moet daar niets van hebben, hij zegt: “De Héere heeft gezegd”, en “de Héere heeft gesproken”, en “zo luidt het Woord des Héeren.” En geliefden, dan vindt u daar bij Petrus geen eigenzinnige uitleg van het Woord van God, zoals we dat heden ten dage zo vaak tegenkomen. Dan laat Petrus zich bij die prediking niet leiden door wat mensen zo graag horen, om mensen over de bol te aaien, om mensen op te bouwen en om mensen in vriendelijkheid te paaien; en dan verdonkeremaant Petrus ook niet de helft van de waarheid omdat die tijdgebonden, cultuur-betrokken, of uit de tijd zou zijn, zoals tegenwoordig van zovele zaken wordt gezegd. Maar dan laat Petrus het Woord van God staan; o nog geen tittel of jota, nog geen punt of komma haalt hij ervan weg, hij laat dat Woord gelden in de volle breedte, de volle lengte, hoogte en diepte. En als dat woord recht wordt bediend, dan is dat een éerlijk woord. Dan draait Petrus ook nergens omheen, dan gaat hij ook niets uit de weg; dan denkt hij niet: “Als ik dat zeg, dan zullen ze me stenigen”; maar dan zegt Petrus eerlijk waar het op aankomt. En wat zegt hij dan? Dan zegt hij tegen die mensen – o luistert toch goed geliefden – dan zegt hij: “Jullie zijn moordenaars, jullie zijn moordenaars van de Zoon van God; jullie hebben Hem genomen en door de handen der onrechtvaardigen aan het kruis gehecht en gedood.” En alsof het niet genoeg is om het één keer te zeggen, herhaalt Petrus het in vers 36 nog een keer, en klinkt daar: “dezen Jezus Dien gij gekruist hebt.” Dat is wat, dat is wat geliefden; dan kom je naar de kerk en onder het Woord, en dan word je daar door dat Woord uitgemaakt voor moordenaar; dan word je daar door de prediking des Heeren voor de rechterstoel van God gedaagd, en dan wordt daar tegen je gezegd dat je de moordenaar bent van Gods lieve Zoon!

Weet u, in onze tijd moeten de preken vooral lieflijke preken zijn, vriendelijke, opbouwende, vertroostende en bemoedigende preken. Maar och, zulke kinderachtige preken maken alleen maar bekeerde mensen buiten het recht van God, en zulke preken maken alleen maar bekeerde mensen buiten het bloed van Christus; en in zulke preken worden de wijsheid en waarheid Gods genegeerd, in zulke preken gaat het niet om de ére Gods en om het werkelijke heil van verloren, verdorven en verdoemde Adamskinderen. Maar in zulke preken worden mensen kussens onder de oksels genaaid, en wordt mensen gezegd dat ze met hun gevoeligheden, hun tekstjes en hun versjes er zeker op mogen rekenen dat ze een plaats in de hemel zullen ontvangen.

Als de Heilige Geest echter in waarheid komt te werken, en als het Woord des Heeren door het werk van de Heilige Geest in waarheid uitgaat, laat ik het u zeggen: dan wordt een preekstoel een stéékstoel. Want dan wordt daar dat tweesnijdend scherpe zwaard van Gods Woord gehanteerd, dan worden daar de dolksteken ervaren bij de Heere vandaan; dan wordt het hoogmoedige, godsdienstige hart doorstóken en doorpriemd. Dan treffen de uitleggingen van Gods Woord als met mókerslagen de ziel; en dan wordt daar de vinger Gods op zó een gericht, en dan klinkt daar: “Gij zijt de moordenaars van Gods lieve Schootzoon.” Om dezulken volkomen buiten het heil te zetten en om hen in de beleving dáár te brengen waar de honden en de tovenaars zijn, en om dezulken door het verdoemende recht Gods tot doemelingen en tot hellelingen te maken. Ja, dan wordt geopenbaard dat er buiten Christus geen leven is, maar een eeuwig zielsverderf; en dat er buiten een geschonken Borg geen toekomst is in Gods hemels Vaderhuis. Dat is wat geliefden, wat daar gebeurt op het tempelplein; zij die zichzelf de oogappelen des Heeren noemden, en het zaad van Abraham, worden moordenaars van de Messias genoemd; zij die meenden de Naam van dat beminde Kind des Heeren van onder de hemel en de zon voor eeuwig uit te wissen, moeten ontdekken dat ze zich vergrepen hebben aan Góds Oogappel, aan die lieve, lieve Zone Gods! Maar wat werkt dat vlijmscherpe, separerende Woord des Heeren uit? Beginnen ze met grote stemmen te roepen? Gaan ze de vingers in de oren steken? Lopen ze weg, of lopen ze juist op Petrus toe om hem de stad uit te slepen en hem buiten de stad met stenen dood te gooien, zoals ze later met Stéfanus doen? Of doen ze, zoals in onze tijd heel gebruikelijk is, die prediker in de ban? Zeggen ze: “Als die man komt, ga ik daar nooit meer heen?” Gaan ze hem brieven schrijven, opbellen en lelijk bejegenen? Gaan ze de pers erbij halen om te laten merken dat zoiets in onze tijd toch niet meer kan? Nee geliefden, dat doen ze niet. Niet omdat ze beter zijn dan de mensen die in onze tijd die genoemde wegen gaan, maar omdat de Heilige Geest hun hart is gaan vervullen en omdat Hij in het woord des Heeren dat Petrus mocht verkondigen, is meegekomen. O, en dan moeten ze het gaan zeggen: “Die man heeft gelijk, die man heeft het bij het juiste eind.” Als de Heilige Geest gaat werken in een mensenziel – en ik hoop toch zo dat u dit kennen mag – dan komen die dolksteken van het Woord des Heeren op de plaats waar ze worden aanváárd, omdat die mens het moet belijden: “Ik heb de dood verdiend, ik heb een plaats in de hel verdiend, want het is waar, het is waar, die man heeft bij God vandaan gelijk.” O, ziet u de grootheid van de heilrijke Pinksteroverwinning? Die mensen, daar onder de rechte prediking, worden verslagen in het hárt. Weet u nu wat dat is? Dan gaan we eerst met elkaar zingen uit Psalm 32 en daarvan het 5e zangvers:

*Wil toch niet stug, gelijk een paard, weerstreven,
Of als een muil, door domheid voortgedreven;
Gebit en toom, door 's mensen hand bestierd,
Beteug'len 't woest en redeloos gediert';
Laat zulk een dwang voor u niet nodig wezen.
Wie God verlaat, heeft smart op smart te vrezén;
Maar wie op Hem vertrouwt, op Hem alleen,
Ziet zich omringd met Zijn weldadigheên.*

2. De heilrijke vrucht van de Pinksteroverwinning

Dan willen we nu, met ons tweede aandachtspunt, gaan spreken over *de heilrijke vrucht van de Pinksteroverwinning*, want deze komt zo kostelijk openbaar in het leven, en in de reactie van die drieduizend daar op die Pinksterplaats. Ze komen niet in vijandschap en woede overeind tegen dat recht bediende Woord des Heeren, maar ze buigen hun hoofd eronder, want ze worden bij hun zonden bepaald; ze krijgen met het verdoemende recht Gods te maken, en daar buigen ze onder, ja dat moeten ze gaan toevallen en omhelzen. En dan wordt het voor hen zo'n wonder dat de hemel hen nog dekt, dat de aarde hen nog draagt en dat ze niet levend in de hel zijn neergestort. Dan gaan ze zien dat hun dorre godsdienstigheid geen leven in zich heeft gehad en dat ze met hun vrome ijver niet voor God kunnen bestaan. O, dan gaan ze ervaren dat ze zich wel ingezet hebben om van alles bij God neer te leggen en aan te brengen, maar dat het kwijt is, eeuwig kwijt is! Zovelen die onder de rechte bediening van het woord zitten, verharderen zich en klampen zich vast aan wat ze zelf hebben beleefd en zelf hebben meegemaakt, alsmede aan hun eigen geloof. Maar wanneer het ware werk des Geestes in een mensenziel gevonden wordt, och dan wordt zo'n mens ontgrond en raakt dus alle grondjes kwijt uit zijn godsdienst en zijn vroomheid en zijn beleving; dan wordt die mens ontkleed, en dan ziet hij dat het kleed van eigengerechtigheid slechts een wegwerpelijk kleed is; ja dan komt die mens erachter dat hij melaats is van de voetzool tot de hoofdschedel toe, en dat hij voor God niet kan bestaan. O, dat krachtige werk van de Heilige Geest komt zo kostelijk openbaar in de heilrijke vrucht ervan in het leven van die drieduizend; want de wapens worden hen uit handen geslagen, en ze onderwerpen zich aan het oordeel Gods over hun bestaan. O, ze komen geheel en al aan de zijde Gods te liggen; en ze moeten de Heere alleen maar gelijk geven. Als de Heilige Geest dat komt uit te werken – ik hoop toch zo dat u daar wat van kennen mag – dan wil een mens nooit meer zalig worden ten koste van Gods recht; dan wil hij alleen maar behouden worden in de verheerlijking van Gods deugden en in de roem van Zijn eigenschappen. En dan moeten ze het zeggen: “Petrus, het is waar wat u zegt; Petrus, wij zijn moordenaars van die lieve Heere Jezus; we hebben Hem bespot en Hem uitgejouwd; de lip Hem toegestoken en Hem gelasterd; en we hebben alle dingen gedaan die gruwelijk zijn in de ogen Gods. Ja, we hebben de hand welke de Heere in Hem naar ons heeft uitgestoken, afgeslagen en afgewezen. En we hebben Hem in Wie de enige mogelijkheid ligt om met een rechtvaardig en heilig God verzoend te worden, de rug en de nek toegekeerd. O, die Bloedbruidegom Die Zijn dierbaar bloed kwam uit te storten opdat goddelozen en zondaren gereinigd zouden kunnen worden, hebben we niet geacht. Begrijpt u dat dezulken in eigen ogen tot walgelijke goddelozen en tot vijanden van vrije genade worden? Begrijpt u dat ze daar als het ware verbrijzeld in het stof terneer liggen, en dat ze het vanuit de diepte van hun hart uitroepen: “Wat zullen wij doen, mannen broeders?” Dát werkt nu de Heilige Geest tot in onze tijd uit, in het leven van al Gods ware keurlingen. Ja, als die heilrijke vrucht van de Pinksteroverwinning in een mensenhart geboren wordt, dan worden ze niet, zoals ze tegenwoordig zeggen, naar de Heere Jezus gebracht; maar dan worden ze geleid op de afgaande weg van Psalm 130. En dan komen ze erachter verderfelijk, verdorven en verdoemd voor God te zijn. Dan krijgen ze hun schuld tot aan de hemel opgebonden in

een weg van recht. En al proberen ze daar dan iets van betaald te krijgen, het zal niet lukken. O, dan zien ze het, het gaat op de hel aan, op verloren gaan aan, het wordt ómkomen! Begrijpt u het geliefden? Wat wordt er heden ten dage de spot mee gedreven als zó een in stilte ganse nachten over de grond kruipt, kermt en roept. Want zulkeen durft zijn ogen niet meer dicht te doen, bang zijnde dat hij ze zal opslaan in de hel.

Maar is dat nu al úw weg geworden en weet u daar nu al in waarheid van? Niet omdat u het in een boekje hebt gelezen, of vernomen van Gods ware volk, maar omdat u zelf die weg bent gegaan, omdat de Heere door Zijn Geest u Zelf daar heeft gebracht? Bent u nu al in waarheid vroom mannetje- en vroom vrouwtje-áf geworden, omdat de Heilige Geest in waarheid in uw hart kwam te werken? En kon u zich niet meer overeind houden met alles wat u had vergaderd en verzameld en wat dienst moest doen tot uw eeuwig behoud? Hebt u de dolksteken die de diedrieduizend uit ons tekstgedeelte in hun hart hebben gevoeld ook al eens in waarheid gevoeld? Er zijn er zovelen die denken te zullen delen in de heilrijke vrucht van de Pinksteroverwinning, omdat ze eens een keer benauwd zijn geweest, omdat ze eens een keer besprongen zijn geworden door de angsten van de hel, omdat ze eens een keer gevlucht zijn van kamer in kamer, roepende tot de Heere: “Heere red me, Heere verlos me”, en omdat ze daar toen een aangrijpend versje hebben gevonden. Zovelen denken dat ze deel hebben aan de heilrijke Pinksteroverwinning omdat ze in eigen kracht de Heere Jezus, die lieve Zaligmaker, hebben aangegrepen en Hém hebben omhelsd, Die de Weg, de Waarheid en het Leven is. Maar ze zullen stuk voor stuk – en wat zou het erg zijn als u en jij dat zouden zijn – voor een gesloten hemelpoort staan, om in de hel terecht te komen. Want hun hart werd nooit in waarheid doorstoken en verslagen, hun hart werd nooit doorpriemd middels de kracht van Gods Woord en Gods Geest. En als u geen nieuw hart van de Heere hebt gekregen, dan is het kwijt, dan is het kwijt, voor eeuwig kwijt. U moet maar eens kijken naar een koning Saul; dan zegt de Waarheid dat koning Saul een ánder hart van de Heere heeft gekregen; en dat is groot, natuurlijk. En hoevelen zijn er niet die, naar hun vertellen, een ander leven kennen. Maar als u geen nieuw hart van de Heere hebt gekregen en als u geen nieuw leven bij Hem vandaan hebt leren kennen, dan zult u eeuwig omkomen, en dan zult u misschien zeggen: “Had ik maar..., had ik maar geluisterd naar Gods getrouwe knechten; en had ik maar niet gedacht dat het met mij wel in orde zou komen.” Want weet u, als de heilrijke vrucht van de Pinksteroverwinning werkelijk wordt ervaren, dan gaat uw hárt eraan. En die mannen uit ons teksthoofdstuk bedriegen zich niet, want de Waarheid geeft er in vers 37 getuigenis van dat ze in het hart verslagen zijn. Hun hele oude bestaan gaat ondersteboven; ze worden uitgeledigd van vat in vat en hun kroon wordt omgekeerd, omgekeerd, omgekeerd gesteld; ze worden als het ware verplétterd. En door het werk des Geestes hebben ze de Heere Jezus nódig gekregen; o ze zijn in hun Godsgemis gezet, en ze roepen het uit: “Wat zullen wij doen, mannen broeders?” Om erachter te komen dat ze niets kunnen doen. En als een Petrus daar zegt dat ze zich moeten bekeren, dan gaan ze beleven dat ze zichzelf niet bekeren kúnnen. Om het te gaan uitroepen tot de Heere: “Bekeer Gij ons, zo zullen wij bekeerd zijn.” O geliefden, dan komt het er dus op aan dat ge uzelf afvraagt of de vinger Gods al op u gericht is geweest, en of het al bij de Heere vandaan geklonken heeft: “Gij zijt die

vrouw, gij zijt die man.” En moest u het uwe ook al verliezen voor de Heere? Kwam de Heere u al werkelijk af te snijden? Af te snijden óók van het leven, en ook van Adam? Ja, moest u het recht Gods al in waarheid omhelzen? Als dat wáár wordt – en al Gods volk kan uit ervaring spreken – dan wordt dat kostelijke Woord des Heeren uit Jesaja 66:2 ook waar, waar de Heere het zegt: “Maar op dezen zal Ik zien, op den arme en verslagene van geest en die voor Mijn Woord beeft.” Want dan ontvangen dezulken een nieuw hart bij de Heere vandaan. Ja, dan mogen dezulken die lieve Zaligmaker in de armen vallen, Die gekomen is om het verlorene te zoeken en zalig te maken. O, dan wordt Hij hun van achter het recht geschonken, en dan mogen ze in Hém opgelost worden, in Hem versmelten en verzinken. En dan mogen ze het zeggen met de bruid uit het Hooglied: “Mijn Liefste is mijne, en ik ben Zijne, Die weidt onder de leliën.” Dan hebben dezulken niet alleen het verdoemende recht Gods leren kennen, maar dan leren ze uit en door Christus ook het verzóenende recht Gods kennen. Om dat nieuwe leven als kind des Heeren te mogen gaan leven, tot de ere Gods en de verheerlijking van Gods Naam! Want dan staat er zo heel subtiel in ons teksthoofdstuk, dat die mensen gedoopt werden; o dan mogen die mensen in hun doop de bevestiging krijgen van wat er met hen is gebeurd: want dan zijn ze gestorven aan zichzelf, met Christus de dood ingegaan, en opgestaan tot het nieuwe leven, in de verheerlijking Gods. O, dan is hun hart doorpriemd, doorstoken geworden; maar dan hebben ze van de Heere dat nieuwe, eeuwige, zalige leven mogen ontvangen, om Hem te loven en te prijzen. Wat zullen dezulken die lieve Bruidegom te voet gevallen zijn, wat zullen ze in Zijn armen hebben mogen liggen, en het ware beleven van het kindschap Gods van Hem hebben mogen ontvangen. Ja, dan zullen dezulken erachter zijn gekomen dat dit nu het leven van het leven is. Och, en zulke smekers, klagers en van de Heere aangegrepenen en doorstokenen zullen eeuwig zingen van Gods goedertierenheên. Zo worden daar drieduizend verlorenen van de Heere gevonden, zo worden daar drieduizend hoogmoedigen in het stof terneergeworpen, om van de Heere opgeraapt te worden van het vlakke des velds; zo worden daar drieduizend godsdienstigen beroofd van het spinrag van hun eigen vroomheid, om in Christus alleen te vinden, wat hen eeuwig de Heere zal doen grootmaken. Zo worden daar drieduizend verslagenen en aangeklaagden in Sion geboren, om te gaan beleven hoe zalig nu dat volk is dat naar Gods klanken hoort. Zo worden daar drieduizend onreinen gewassen in het bloed van Christus; en zo gaan drieduizend tongen zich paren tot de roem van Gods Naam. O, wat een heilrijke vrucht van de Pinksteroverwinning! Wat is de Heere groot en goed voor zulke dode honden.

Maar hoe is het nu met ú? Och, dan kunnen we met jaloersheid naar die drieduizend kijken, en dan kunnen we zeggen: “Och, was het nog maar eens zo.” Maar daar bent u er niet mee hoor. O, dat de Heere toch uw hart in waarheid kwam te doorboren, en dat Hij u toch deed smeken en kermen om naast die drieduizend te mogen staan, omdat ook uw hart is doorboord geworden. Ja, wat zou het groot zijn als de Heere dat vanmorgen nog kwam uit te werken. Och, dat er hier nog in Sion geboren zouden worden.

O, **onbekeerden** onder ons, opnieuw is het Pinksterfeest geworden; nog even, dan is het weer voorbij. Maar als het nooit in waarheid Pinksteren voor u wordt, dan zal deze dienst u komen aan te klagen. Want dan zal het openbaar komen dat ge nooit gewild hebt dat Hij, die lieve Zone Gods,

Koning over u was. O, laat u dan toch door het werk des Heeren op de knieën werpen, en smeekt en roept toch tot de Heere of Hij ook uw hart doorboren wil.

En bekommerden onder ons, ach wat zijt ge door het werk des Geestes ontdekt aan uzelf, nietwaar? O, ge zijt hier vanmorgen gekomen met een hemelhoge schuld op uw schouders, en het heeft daar in uw oren weerklonken: "Betaal Mij wat gij schuldig zijt." En ge weet zo goed dat als het werk van die Pinkstergeest niet in uw ziel gevonden wordt, het voor u eeuwig verloren is. Och bekommerden, ziet toch op die drieduizend; ziet toch hoe groot de heilrijke vrucht van de Pinksteroverwinning is. En smeekt de Heere toch om ook in uw leven te komen doortrekken, opdat ge met die drieduizend God eeuwig zult mogen grootmaken.

En volk des Heeren, ach wat moogt ge uw hart erbij leggen nietwaar, omdat ge óók die weg gegaan zijt van volkomen afsnijding, ontgronding en sterven aan uzelf naar Gods recht en gerechtigheid. Maar wat moogt ge ervan getuigen in Christus' armen gelegd te zijn, en uit Hem en door Hem God te hebben mogen verheerlijken. O volk, als ge nog weer eens teruggeleid wordt en er leven aan uw ziel is, dan kunt ge het onbegrijpelijke wonder niet op, dat de Heere u kwam op te zoeken en u kwam op te rapen uit uw volkomen verlorenheid. Maar volk, wat is er een strijd nietwaar, van binnen en van buiten, en een aanvechting, niet zelden in het eigen gezin of in de eigen familie. O volk, ziet dan maar op Hem Die Zijn eigen werk zal afmaken en volenden, en roept Hem maar aan ten dage der benauwdheid; want Hij Die u in Christus heeft ingelijfd, zal u brengen op die plaats waar niet alleen die drieduizend uit ons teksthoofdstuk zijn, maar waar een schare te vinden is die niemand tellen kan; en waar ge volmaakt en zonder te zondigen, eeuwig God zult grootmaken. Volk, getuigt er maar van in deze donkere, zeer donkere tijd, tot de ere van Gods Naam en tot verheerlijking van Zijn deugden!

Schenke de Heere ons dan wat Hem verhoogt en verheerlijkt, nu en tot in eeuwigheid. Amen.

Zingen: Psalm 89:7

*Hoe zalig is het volk dat naar Uw klanken hoort!
Zij wand'len, HEER', in 't licht van 't Godd'lijk aanschijn voort;
Zij zullen in Uw Naam zich al den dag verblijden;
Uw goedheid straalt hun toe; Uw macht schraagt hen in 't lijden;
Uw onbezweken trouw zal nooit hun val gedogen,
Maar Uw gerechtigheid hen naar Uw woord verhogen.*

**Preek gehouden: Oud Ger. Gem. in Ned. te Papendrecht, 16 mei 2005 -
2^e Pinksterdag**